

בס"ד יג' אדר ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 17:14
 צאת השבת - 18:06
 רבנו תם - 18:44

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 660
 @ שבת זכור - מוציאין ב' ספרים.
 @ לא אומרים "צדקתך".
 @ ביום ראשון יד' אדר, "פורים דפרזין".
 @ ביום שני טו' אדר, "שושן פורים".

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטי"ד: "ויאמר שמואל"
 (שמואל א' טו')

פרשת תצוה שבת זכור

מחצית השקל נותנים השנה
 ל"אברהם יגל"

מעייני הפרשה:

- ← הוראות על הכנת השמן למאור.
- ← תפירת בגדי הקודש לאהרון ולבניו.
- ← מעשה האפוד, אבני הזכרון על כתפי אהרון.
- ← מעשה החושן ואבניו עם האורים ותומים בתוכו.
- ← מעשה המעיל.
- ← מעשה הציץ והמצנפת, הכתנת והאבנט.
- ← בגדי בני אהרון והמכנסים, והקדשת אהרון לימי המילואים.
- ← הוראות על קורבן התמיד.
- ← מעשה עשיית מזבח הקטורת, ותפקידו.
- ← "ואתה תצוה את בני ישראל" (כ"ז כו)
- אמרו חז"ל שנתקיים בפרשה זו מה שאמר משה: מחני נא מספרך אשר כתבת. תיבת אשר - בגימטריא: תצוה. כתבת - נוטריקון: כתב ת'. רצונו לומר, שבפרשת תצוה נתקיים זה שבמקום שראוי לכתוב שם משה כתב שימוש תי קמוצה בסוף הפעולה שהיא הוראה לנוכח זכר משה כמו: ואתה תצוה, ואתה הקרב, ועשית בגדי קודש, ולקחת את שתי אבני שהם, ושמת את שתי האבנים, וכן כולם. (מדרשו של שם)
- ← "והטור הרביעי תרשישי ושהם וישפה" (כ"ח כו)
- כתבו התוספות (ברכות ל"ח) בשם הירושלמי. הטעם שמברכים המוציא לחם מן הארץ ולא מוציא, כדי שלא לערב האותיות (להבליע אות לכן העולם - המוציא). אבל בפרשת פקודי כתוב: ותרשיש שהם ולא חשש הכתוב לעירוב אותיות, שכבר השמיענו כאן שיש לתת ריווח בין הדברים (ושהם - שלא להבליע ש'). מכאן תוכחה לאומרים יתגדל ויתקדש שמהי רבא, ונשמע כמי שאומר ויתקדש מיה. ורוב העולם גונבים יו"ד אחת משתייהן.
- ← "וישכנתו בתוך בני ישראל" (כ"ט מ"ה)

← "אחר הדברים האלה גידל המלך אחשורוש את המן... וישם את כסאו מעל כל השירים" (מגילה ג,א) ואלו אצל מרדכי כשעלה לגדולה לא כתיב בו וישם את כסאו מעל כל השירים. שואל ר' אהרן דב רוזנטל: כתוב בסוף המגילה, "כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש". וההבדל: תכונת הרשע הכל גאוותו להביט על כל מי שלמטה הימנו ואלו תכונת הצדיק להסתכל על כל מי שלמעלה ממנו. זה בעל גאוה וזה בעל ענוה... (ב. בר דין הי"ו)

← "משנכנס אדר מרבין בשמחה" (תענית כט,א) הסיבה נאמרת במגילת 'אסתר'(ט,כב) 'והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה. ובזכות מה נהפך להם היגון לשמחה? בזכות מרדכי אשר הצליח לנצח את המן. ואכן 'מיגון' שווה גימטריה' 109. 'לשמחה' שווה 383 ההפרש בדיוק 274 שזה שווה-מרדכי. (ר' רפי מגיד). (ב. בר דין הי"ו)

← "אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה" (אסתר ט', כה). האר"י ז"ל התפלל תמיד מתוך סידור תפילה. תלמידיו מסרו בשמו שלהתפלל מתוך הסידור זו סגולה להינצל ממחשבות המבלבלות בשעת התפילה. רמז לזה בפסוק הנ"ל: "עם הספר" - על-ידי התפילה מתוך הספר, ישוב מחשבתו הרעה.

← "מרבין בשמחה" בגימטריה "שנה" = (355). רוצה לומר "בשמחה" שהשמחה המתעוררת אז באדם ממשכת שמחה וחדווה לכל השנה.

← "כי הגיד להם אשר הוא יהודי" (מגילה פרק ג' פסוק ד') ראשי התיבות של- "להם אשר הוא" יוצא 'לאה' לרמז על לאה אימנו שהיא הייתה הראשונה שהורידה שם זה של 'יהודי' לעולם כאשר קראה את שם בנה יהודה.

פינת הניבים והפתגמים
דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו = משתדל לעשות טוב לעמו ומתקן תקנות המביאות אשר ושלום.
דוגמה: הרב הקאשי, עושה טוב לעמו ומתקן תקנות שתבאנה אשר ושלום, לכן נאמר "דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל - זרעו".
מקור: דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל - זרעו. (ניבונכון) (זהו מרדכי) [אסתר יג].

מרכות ואיחולים לפנינו לרפאל והיכלה יעקוביאן הי"ו להולדת הבת מנב"ת
 יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה. וברכה והצלחה לציין יציבה דידי הי"ו וכפליה יעקוביאן מנב"ת שירונו נחת מכל יוצאי חלציהם

הסירו מכול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

הלכות פרשת זכור

דרשו חכמים: 'זכור' - בפה; 'לא תשכח' - בלב.

א. המשנה במסכת מגילה (כט) כותבת שצריך לקרוא פרשת "זכור" סמוך לפורים כדי לסמוך את מחיית עמלק למחיית המן (לשון רש"י) כדכתיב הימים האלה "זכרים ונעשים".

ב. מוציאים ב' ספרים וקורין בראשון שבעה עולים בפרשת השבוע, אומרים חצי קדיש, והמפטיר קורא בספר שני בפרשת כי תצא - "פרשת זכור" ואומר חצי קדיש, ומפטירין הספרדים "ויאמר שמואל", וגומרין התפילה כשאר שבתות.

ג. פרשת זכור חייבים לקרוא מדאורייתא, (שולחן ערוך סעי' ז) ויש אומרים שפרשת פרה גם כן חיובה מהתורה, ולכן יזהר הקורא לקרוא בקול רם כדי שישמעו כל הקהל ויכונו לצאת ידי חובה וגם השי"ץ יכוין להוציאם ידי חובתם.

ד. טוב לקרוא בספר התורה הכשר והמהודר שיש בבית הכנסת. וטוב שכל אחד ואחד ישתדל לשמוע קריאת פרשת זכור בספר תורה ובניגון לפי מנהג עדתו.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

מדוע טוב להכניס הומור בלימוד ובחינוך?

כבר בסוגיה המוזכרת לעיל אומר רש"י: "ובדחי רבנן - נפתח ליבם מחמת השמחה". כאשר פותחים בבדיחה הלב נפתח ומוכן יותר לקבל. להומור ערך רב בהסרת מחיצות וב"שבירת קרח" - פעמים רבות ישנה חשדנות ומתיחות בין מורה לתלמידיו, והשימוש בהומור מסייע בפירוק האווירה המתוחה, ומקרב לבבות. ההומור מסייע גם לערנות התלמידים - לעיתים תלמיד נשאר ערני בצפייה לפרץ הצחוק הבא, או לפחות מתעורר בעקבותיו... ניתן להשתמש בהומור גם לריכוך מסרים קשים.

כאן המקום להזהיר מפני הסכנות המתלוות להומור - עלינו להישמר מפני התמקדות בבדיחות לבל יהיו את העיקר, ולהקפיד על הלכות לשון הרע וצניעות. כמובן, אסור לפגוע באדם חלילה, וחובה להתרחק ממה שחז"ל קראו לו "שחוק, לצון וקלות ראש", שהם קרובים מאוד ל"מילי דבדיחותא", אך משיגים את ההיפך. בבדיחות כאלו לא תשרה שכניה. חשוב גם להיזהר מבדיחות שאינן מובנות או מצחיקות... עדיף כבר להישאר רציני לאורך כל הדרך. אם נעמוד על משמר הזהירות מחד, ונשתמש בהומור במידה הנכונה - החינוך ולימוד התורה ירוויחו מכך.

פתיחות ארגון "אברהם יגל"

@ עלון שבועי לזיכוי הרבים.
@ כל מוצאי-שבת, הקרנת שיעורו של מרן פאר הדור והדרו הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א. (כולל סעודה רביעית למהדרין).
@ עזרה וסיוע למשפחות נזקקות ומעוטי יכולת.
@ שיעורי תהילים.

קורא יקר ונכבד: הושט ידך לזיכוי הרבים ותמוך בארגון ע"י תרומות "זכר למחצית השקל".
ניתן להקדיש העלון והשיעורים לרפואה, הצלחה ולע"נ.
פרטים במשרדי המערכת:
054-7743834, 08-9437333

אברכי יבנה

מודים בזה לארגון בני-תורה יבנה על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. על השמחה הרבה שגרמתם להם. יה"ר שימלא הי' משאלותכם לטובה

מרכה והצלחה

לאבי יג'ליט אהיין על הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בבריאות ופרנסה טובה בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים

מרכות ואיחולים אפסיים

לאביאל ורויה מוסאי הייין להולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה. וברכה והצלחה לאליהו ונורית מוסאי הייין לאברהם וסימה כוזם הייין

לזיכוי הרבים

מתארגנת קבוצת אברכים ללמוד בליל פורים לכל הלילה עד הנץ. המעוניין להחזיק אברך שילמד לזכותו ולרפואת משפחתו ולכל העניינים. אפשרי מכספי מעשר. פרטים 054-8478153

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לניסים ומרים דמארי הייין שתדמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן עובדיה יוסף שליט"א לרפואתם והצלחתם ולכל משפחתם. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, זכות המצוה תגן עליהם ועל ילדיהם, בבריאות, שלום בית ופרנסה טובה. וזיווג הגון משורש נשמתם לילדיהם

במוצ"ש סעודה רביעית

חגיגת לכבוד פורים ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק בחסות "בית הלחם בהנהלת אבי מוסאי".

מרכות ואיחולים אפסיים

לשלוה ושי-כי זנדני הייין להולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה. וברכה והצלחה ליוסף ומלכה זנדני הייין לאליהו טרי ולשושנה הייין שירוו נחת מכל יוצאי חלציהם

קריאת המזמורה

לכל הנשים והנערות תתקיים ברוב פאר והדר בע"ה בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3, יבנה. במוצאי שבת בשעה 20:00 וביום ראשון בשעה 09:30. כולן מוזמנות.

לע"נ הישר והצנוע

אילן אזולאי בן עלגיה ז"ל נפטר באדר השבוע פקידת שנתו

לע"נ הצדקת הצנועה

ארוס אהרוני בת ראובן וזליכה ז"ל נפטרה יד' באדר ביום ראשון פקידת שנתה

בריאות והצלחה איתנה:

ציון נאמן בן מרים הייין משה נאמן בן מרים הייין משה מוסאי בן זליכה הייין מרדכי יעקובי בן צימורה הייין אברהם נאמן בן מרים הייין ישראל פרג'י רפאל בן מרים הייין יוסף חיים גאלי בן ג'מו הייין נהוראי חנניה בן דינה הייין יעקב עמרני בן רבקה וששון הייין לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמות:

דוד יעקובי בן נאזי ומשיח ז"ל ברוך גלעד בן מוכתרם ואליהו ז"ל שרה אליאס בת מרגלית ז"ל ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'והר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל שהי דוידזדה בת פרי ז"ל נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל יצחק בנאי בן לאה ז"ל רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה אלעזר ביטון בן רחל ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל

לע"נ מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה הייין נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות פורים וקריאת המגילה במוצאי שבת

א. אין להביא המגילה לבית הכנסת בעיצומו של יום השבת לצורך קריאתה בלילה, שהרי הוא כמכין משבת לחול ובמקום הצורך מותר להביאה (במקום שיש עירוב) אחר שקיעת החמה של יום שבת. ואם אפשר יעשה זאת על ידי קטן.

ב. כשחל פורים במוצאי שבת, גם הנשים חייבות בברכת מאורי האש. (ילקוט יוסף מועדים עמוד שב על פי המבואר בשו”ת יביע אומר חלק ד’).

ג. יאמרו אחר העמידה חצי קדיש, ”שובה ה’ עד מתי”, ו”ויהי נועם...”, ”יושב בסתר...”, עד ”ואתה קדוש”. ואחר כך יקראו המגילה. ונכון לברך לפני מקרא מגילה בורא מאורי האש, כדי שלא יהנו מהנר במוצאי שבת קודם שיברכו עליו.

כן פשט המנהג להקדים קריאת המגילה לפני ההבדלה. ובהבדלה שבסוף התפלה ישיטו בורא מאורי האש.

ד. הכל חייבים בקריאתה של המגילה. לכן הנשים שאינן יכולות לבוא לבית הכנסת לשמוע מקרא מגילה מהש”צ, או שאינן יכולות לשמוע קריאתה היטב מפי הקורא, מפני הפרעות שבהכ”נ במקום שמכים המן וכיו”ב, חייבות לשמוע קריאתה היטב מפי אדם הבקי בקריאתה.

ה. קטנים שלא הגיעו לחינוך אין להביאם לבית הכנסת, שהם רק מבבלים את השומעים החייבים בקריאתה. והמביאים לבית הכנסת, חטא רבים נשא. ולכן על כל גבאי בתי הכנסת לעמוד על המשמר להשגיח בעין פקוחה שלא יפריעו הקטנים בהכאות המן ברעשנים ובאקדחי פורים, ופיצוצים אחרים (קפצונים), הגורמים להפרעות הסדר בבית מקדש מעט, וגרימת מניעת שמיעת מקרא מגילה כהלכה לאנשים המחוייבים בה.

ו. על הש”צ לעורר את הקהל לכווין לצאת ידי חובת מקרא מגילה, וגם הוא יכוון להוציאם ידי חובה, שמצוות צריכות כוונה.

ז. בליל פורים נכנסים לבית הכנסת בבגדי יום טוב, ואומרים מזמור ”על איילת השחר” לפני תפילת ערבית, שהוא מעניין היום, ובתפילת ערבית יאמרו ”ועל הניסים” אף על פי שעדיין לא קראו המגילה.

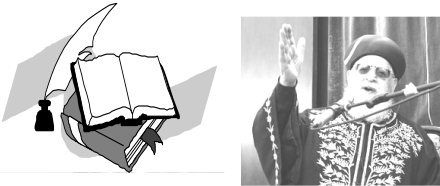
ח. צריך לדקדק היטב בקריאת המגילה לבל ידלג אף תיבה אחת ממנה, כי רבו הפוסקים הסוברים שאם חיסר אפילו תיבה אחת מהמגילה לא יצא ידי חובתו. ועל כן ישתדל הקורא לבטא היטב כל מילה כדי שכל הציבור ישמעו ויצאו ידי חובת מקרא מגילה. ובמקום שהתינוקות מרעישים באמירת המן וכדומה, על הש”ץ להמתין עד שיעבור הרעש, ולחזור התיבה ההיא כדי להוציא מי שלא שמע התיבה כראוי.

ט. אסור לדבר בעת קריאת המגילה עד לאחר הברכה האחרונה. ואם עבר השומע את הקריאה ודיבר דברים אחרים בעוד שהקורא ממשיך בקריאתו, לא יצא, וצריך לחזור ולקרוא מאותו פסוק והלאה. ויכול לומר כמה תיבות וכדוי מתוך החומש כשאין תחת ידו מגילה כשרה.

י. מצווה לתת מתנות לאביונים ביום הפורים, דהיינו מתנה אחת לכל אביון, שבסך הכל חייב לכל הפחות שתי מתנות לשני אביונים. ויוצאים ידי חובה בין בנתינת מעות, בין בתבשיל, או דבר מאכל אחר. ומן הדין די בנתינת פרוטה אחת לכל אביון. וירא שמים יתן בעין יפה ובסבר פנים יפות, והנה שכרו אתו ופעולתו לפניו.

יא. מצוה להרבות בסעודת פורים. ויוצאים ידי חובה בסעודה אחת. ומן הדין אין סעודת פורים צריכה פת, אולם נכון לחוש לכתחילה לדעת הפוסקים הסוברים שצריכה פת.

יב. מה שנהגים להתחפש וללבוש פרצופים ומסכות בפורים, אין כל איסור בדבר, אולם אסור בהחלט לאיש ללבוש שמלת אישה, וכן לא תלבש אישה בגדי איש, גם ביום פורים.

”מכל מלמד” השכלתי...”

רמזי המעיל - לעניין פורים

יש מן החכמים שדרשו פסוקי המעיל לעניין מתן צדקה. וידוע כי בפורים מרבים בצדקה:

”ועשית את-מעיל האפוד” - זו צדקה שנאמר: ”מעיל צדקה יעטני” (ישעיה ס”א)

”והיה פי-ראשו, בתוכו” - שיעלים הצדקה ולא יפרסם, שנאמר: ”מתן בסתר יכפה אף” (משלי כ”א)

”שפה יהיה לפיו סביב” - אף על פי שעושה צדקה בסתר, הקב”ה מפרסם לכל.

”מעשה ארג” - כשם שארג זה כל נימא (חוט) ונימא, מצטרפת לבגד גדול - כך כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול.

”לא יקרע” - לעולם לא יפסיד בעל הצדקה. שנאמר: ”פיזור נתן לאביונים, צדקתו עומדת לעד”

שקול” פורים” כנגד כל המועדים, כיצד?

פ - פסח = זיכרון לחירות שיצאו לגאולה. משתה ושמחה, מזכירים שיצאו לחירות מן הגזרה.

ו - וסוכות = עם ישראל בצל ענני הכבוד. קוראים במגילה: ”מתיהדים” שנכנסו תחת כנפי השכינה.

ז - ראש השנה = יום הדין וחשבון נפש. קוראים במגילה על הגזרה וסיבותיה, התשובה והמחילה.

ח - יום כיפור = חזרה בתשובה, צדקה, תפילה. תענית אסתר, מתנות לאביונים.

ט - מתן תורה = זכרון קבלת התורה והמצוות. ”קיימו וקבלו”, קיימו מה שכבר קיבלו במתן תורה.

יהי רצון ונזכה לנצל את ימי חודש אדר בכלל ואת ימי הפורים בפרט להתחזקות ועלייה בעבודת ה’, ובעיקר לשמחה גדולה בעבודת ה’. לא נבוא לכך מתוך ליצנות אלא מתוך יראת שמים אמיתית, ומתוך כך יערה עלינו ה’ ממרום שפע של שמחה לכל השנה כולה, אמן.

רפואה אלטרנטיבית

אוזני המן - בריאים או לא ?

אוזני המן הן בעצם בצק עם מילוי מתוק, ומובן שזה לא דבר בריא במיוחד. בכל אוזן המן יש בין 150-200 קק”ל (תלוי במילוי).

מה בעצם לא טוב באוזן המן? קודם כל, הבצק. הבצק הוא פריך ועשיר בחמאה או מרגרינה. החמאה והמרגרינה מכילות כמויות אדירות של שומן (והמרגרינה מכילה גם שומן טרנס, שהוא שומן מעובד ומסוכן מאוד). בנוסף, הבצק מכיל כמוסן סוכר וקמח, שגם מתפרק בסופו של דבר לסוכרים. בשנים האחרונות ניתן למצוא גם אוזני המן ללא סוכר אלא עם ממתקים רב-כהילים. הממתקים הללו הם אמנם לא סוכר ואוזני המן הללו מתאימות יותר לסוכרתיים ולא לאנשים בדיאטת הרזיה.

" ואבותינו סיפרו לנו "

"איזה מזל... דגים"

רשיון הדייג הבלעדי בכל הנהרות שבשליטת הפריץ, היה בידי יהודי אחד. ההסכם בינו לבין הפריץ אמר, שחוץ מדמי החכירה החודשיים עליו להעלות לאדונו מדי יום מחצית משלל הדגה שהעלתה רשתו. על-פי החוזה, במקרה שהצליח לדוג רק דג אחד - היה הדג שייך לפריץ. שנה אחת בערב פורים, יצא הדייג, כהרגלו, לפרוש את רשתו על פני הנהר. אותו יום העלה חרס בחכתו. הדגים, כאילו נדברו ביניהם, לא נלכדו ברשת. היום כבר פנה לערוב, והוא לא הצליח לדוג אפילו דג אחד.

אם היה קורה כדבר הזה ביום רגיל - ניחא. אך בערב פורים! איזו צורה תהיה לסעודת-פורים בלי דגים, והרי חודש אדר מזל - דגים.

השמש נטתה לשקוע כשהחליט הדייג לנסות את מזלו בפעם האחרונה. הוא השליך את הרשת, ולפתע חש משיכה חזקה. דג גדול ושמן פירפר ברשת, דג שזה זמן רב לא ראה כמותו.

שמחת היהודי היתה גדולה, והוא כבר ראה בדמיונו את המטעמים הממולאים שאשתו תכין מהדג לכבוד פורים... בשוטו חזרה לגדת הנהר נזכר, שבעצם הדג אינו שלו. הן הצליח להעלות ברשתו רק דג אחד, ולפי ההסכם שייך הוא לפריץ. היה חבל לו לוותר על הדג היפה ולהישאר בלי דגים לפורים. לבסוף החליט: הפעם ישאיר את הדג לעצמו, ובהזדמנות הראשונה ישיב לפריץ כפליים. הפריץ הלוא איננו מחוייב בסעודת-פורים...

ריח הדגים הממולאים מילא את כל הבית, ומסתבר שפריץ אף לחצר. לרוע המזל הגיע הריח לאפו של אחד ממשרתי הפריץ, והלה מיהר לספר לאדונו שהיהודי מרמה אותו. הנה, במטבח הפריץ אין היום דגים, ואילו מביתו של היהודי עולה ריח נפלא של דג ממולא.

חמת הפריץ בערה בו. מיד ציווה להביא לפניו את הדייג. היהודי הודה במעשה, והתנצל שחשב לפצות את הפריץ פי כמה וכמה.

"רצית לרמות אותי!?", שאג הפריץ לעומתו. היהודי הנבוך החל לספר לאדון על חג הפורים. בשפה מגומגמת סיפר על הנס הגדול, על הסעודה החגיגית, על המתנות לעניים ולאבינוים.

"על חג הפורים שלכם אני יודע", קטע אותו הפריץ, "מה זה נוגע לדג שלי?!"

"איך אפשר לערוך סעודה בלי דגים!?", תלה הדייג עיניים שואלות בפריץ, "ובמיוחד שמזלו של חודש אדר - דגים". הפריץ, שנרגע מעט, התעניין למשמעות המזל. היהודי הסביר, שכשם שעיניהם של הדגים פקוחות תמיד - כך גם עיני ה' פקוחות תמיד להשיג על היהודים.

אין לדעת אם הרעיון מצא חן בעיני הפריץ, או אולי סתם נחה עליו רוח טובה. על-כל-פנים, הוא פטר את היהודי לדרכו, לא לפני שהזהירו לבל יישנה הדבר.

חלפו הימים והפריץ הוזמן לכינוס חשוב. לאירוע הגיעו כל ה'מי ומי' באצולה הפולנית. פריצים, בעלי אחוזות, דוכסים. על סדר-היום עמדו נושאים חשובים מענייני הנהגת המדינה, אך השיחה התגלגלה גם לנושא היהודי.

הסיפורים החלו לזרום. כל אחד ממשתתפי הכינוס סיפר על היהודי 'שלו'. זה מספר כיצד רימה אותו החוכר היהודי. זה, כיצד מפגר המוזג היהודי בתשלומים, והפריץ שלנו מספר על הדג.

שונאי-ישראל ניצלו את ההזדמנות כדי לשסות את הנוכחים ביהודים, ומעשה שטן הצליח. הוחלט על דעת הכול, להוציא צו-גירוש לכל יהודי המדינה. הצו נכתב והוכן להעברה מיד ליד כדי שהכול יחתמו עליו.

לפתע נפתחה הדלת. בפתח עמד פריץ לבוש הדר. מדיו נוצצים ומקושטים ביהלומים. הופעתו היתה מרשימה

מאוד ועוררה התפעלות. הפריץ הושב בראש השולחן. לאות כבוד, הוגש לו המסמך על מנת שיחתום עליו ראשון. כבובד ראש הביט בנייר הכתוב. "שטויות", קרא כשסיים לעיין במסמך, "וכי בשל דברים פעוטים וחסרי-ערך אלה ברצונכם לגרש את היהודים? האם מאמינים אתם שחוכרים נוצרים יעשו את המלאכה טוב יותר. הם הרי ישתו לשוכרה ויטביעו את כל נכסיכם בים של שכרות. אין חוכרים נאמנים יותר מן היהודים".

תוך כדי דיבורו נטל האציל את המסמך וקרעו לגזרים. אחר קם, בירך את היושבים לשלום, ויצא מן האולם. הנאספים קפאו במקומותיהם. האסיפה נעלה וגזירת הגירוש בוטלה.

"מיהו האציל הנכבד שקרע את המסמך?", שאל בלחש אחד הפריצים את ידידו הקרוב. "האמת היא שאינני יודע", ענה חברו. אט-אט התברר, שאיש אינו מכיר את האציל שביקרום לפתע וסיכל את מזימתם.

"האם אתה זוכר שסיפרת לי על מזל דגים שיש לכם?!", שאל הפריץ את הדייג היהודי שזומן לטירה.

"אמרת לי שלאוקי ישראל יש עיניים פקוחות לשמור על עמו. ובכן, אני ראיתי אותו, את אלוקים!!"

הפריץ גולל באוזני החוכר את כל סיפור המעשה באציל הזר שהופיע לפתע בכינוס, והביע את השערותו שהיה זה אלוקי היהודים בכבודו ובעצמו.

"את אלוקיני לא יכולת לראות" חייך הדייג, "אולם לפי תיאור לבושו של האציל, כנראה שהיה זה מדכי היהודי מן המגילה, שיצא ב"לבוש מלכות תכלת וחור..."

מילתא דבדיחותא לפורים

☺ הרואה בעל בית מרוזח או בלן, מה מברך: "העושה מלאכה במים רבים".

☺ הרואה שקרן מה אומר: "שהכל נהיה בדברו".

☺ הרואה גנב אומר: "בחוכמה פותח שערים".

☺ מה מברכים על שאלות הטיפשים: ברוך מחסר הדעת.

☺ מה מברכים על טבק הרחה: "ברוך המעורר ישנים".

☺ מדוע אזני המן משולשים: בכדי שלא יתחייבו בציצית. אז למה למצה אין ציצית? כי זמן מצה זה בלילה, ובלילה זה לא זמן ציצית.

☺ איך קראו ל"חמה" של המלך אחשורוש? שככה! שנאמר: "יחמת המלך שככה". ולחמה השניה: בערה! שנאמר: "יחמת המלך בערה (בו)". ולחמה השלישית: כשוד! שנאמר: "אחר הדברים האלה כשוד חמת המלך".

☺ מהיכן לומדים שוושתי היתה מאתייפיה? שכתוב: "להראות העמים והשרים את יופיה".

☺ היכן עבד המן? ב"תנובה". שנאמר: "וימלא המן חמ(א)ה".

☺ למה מכל צוררי ישראל דוקא המן זכה לכינוי "המן הרשע", דבר שלא זכו לו צוררים אחרים שעינו בפועל את עם ישראל, לא פרעה, לא טיטוס, לא נבוכדנצר?

אלא שהמן היה כזה רשע, שכן הוא רצה להרוג את היהודים דווקא בפורים, ביום הכי שמח בשנה...

☺ פסוק על הלוטו בתנ"ך סוולה לאומרו כל יום ג' פעמים ובע"ה לזכות בממון: "יפול מצדך אלף ורבה מימינד"

☺ יהודי עלה לרכבת והתישב במחלקה ראשונה. עלה גוי, התישב לידו והחל להציק לו. קרא היהודי לכרטיסן ואמר לו "האיש הזה רמאי! הוא קנה כרטיס למחלקה פשוטה והתישב כאן". בדק הכרטיסן את כרטיסו של הגוי, והנה אמת הדבר! ומיד זרק את הגוי למחלקה הפשוטה.

אחרי שירדו שניהם פנה הגוי ליהודי ואמר לו "מילא שזרקו אותי בגללך. אבל תגלה לי איך ידעת את זה?"

"פשוט מאוד" ענה לו היהודי "ראיתי שיש לנו כרטיס באותו צבע!"